

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Immanuel! vi synge dig,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Immanuel! vi synge dig," i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 44. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid68161/facsimile.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

9. Saa skal det skee, at vi engang 23
Blant alle helgens fryde-klang,
I himlens søde paradisi
Skal prise dig paa engle-viis.

10. Her staae vi nu i flok og rad
Om dig vor skjønnne hierte-blad,
Ach! hielp at vi og alle maae
I himlen for din throne staae.

Nr. 12.

Immanuel! vi synge dig,
Du livets fyrste, frydelig,
Du himmel-rose, jomfru-søn,
Vor skiold og meget store løn!
Halleluja.

2. Din elskelige kirke-bruud
Af alle kræfter bryder ud,
At du, vor længsel, endelig
Saa sød og mild indfløder dig.
Halleluja.

3. Du høyt forpønskte salighed,
Du alle frommes øye-meed,
Af mangen konge og prophet
Saa gljerne længe siden seet.
Halleluja.

10, 1: staae] staar A.

Nr. 12. BJ²-7. 1, 1: synge] sünge BJ²-5. 1, 2: livets] Lifsens E.

10, 2: hierte-blad] det inderste Blad hos planten.

Nr. 12. Oversættelse. Wir singen dir, Immanuel, P. Gerhardt, Schr. s. 48. — 1, 1: Jommarue] Gud med os, benævnelse for Kristus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 1, 4: I. Mos. 15, 1. — 2, 1: elskelig] elsket; kirke-bruud] kirken som Kristi Brud. — 2, 2: bryder ud] udbræder, nemlig i jubel. — 2, 3: ø] fordi.

4 Ach! at dog himlens hvelning brast,
Og hjælp af Zion kom med hast,
Da skulde Jakob glæde sig,
Og møde ham med fryde-skræg.
Halleluja.

5. Nu du est her, der ligger du,
Vi see dig alt i krybben nu,
Est hiden, og gør alting stort,
Har intet, som har alting giort.
Halleluja.

6. I fremmed huus du ligge vil,
Som alle himle høre til,
Og drikker melk af moders bryst,
Som selv est alle englers lyst.
Halleluja.

24

7. Du kalder sielene din skat,
Dog af de fleste est forhadit,
Herodis hær vil see dit blod,
Endskiønt du est saa hierte-god.
Halleluja.

8. Men jeg uværdige, din braud,
Jeg siger frit min mening ud,
Jeg elsker dig, mens jeg er til,
Dog ey saa meget, som jeg vil.
Halleluja.

9. Jeg vil, men kræfter seer jeg ey,
Dog siger du mig ikke ney,

4, 1: *hvelning*] *hvelning* J⁵⁷. 5, 2: *see*] *see* B. 7, 3: *Herodis hær*] *Herodes hær* J⁵⁷; originalen har: Herodis heer.

V. 4: Es. 64, 1; Sl. 14, 7. Verset er de gamle kongers og profeters hængeulrah, altså fortsættelse af tanken i 3, 3-4. -- 4, 3: *Zion*] her om Guds hellig. -- 4, 3: *Jakob*] israël, 1. Mós. 32, 28. -- 5, 4 og 6, 2, 4: *som*] *da*, *som*. -- 9, 1: *jeg vil* ... *ey*] jeg vil elske dig, men har ikke kraft til den retto kærlighed.

Mit arme hierte kand og maa
Saa mild en JEsus ey forsmaa.
Halleluja.

10. Har du dig selv saa svag dog giort,
Kast bort, hvad verden agter stort,
Varst fattig og til takke tog
Med saadan ringe betle-krog.
Halleluja.

11. Du sov jo paa den hare jord,
Din krybbe var jo ikke stor,
Den stald, og hvad dig meer befaald,
Var slet og ringe over alt.
Halleluja.

12. Jeg derfor har saa glad et mod,
Du skal og see mig an for god,
Saa drag mig med dit milde sind
I stalden til dig trøstig ind.
Halleluja.

13. Har jeg end synder uden tal,
Har jeg ey levet, som jeg skal,
O! derfor komst du jo her ned,
At være vores salighed.
Halleluja.

14. Saa favner jeg dig frit, min ven,
Du tager al min jammer hen,
Du lider, slaaer vor død ihjel,
Og retter al vor sag saa vel. 25
Halleluja.

12, 2: skal] skalt B. 13, 1: synder] synden BJJ-I.

9, 3-4: saa mild en JEsus er subjekt, mit arme hierte objekt. — 10, 2: kast] kastet. — 11, 3: hvad dig befaald] hvad der behagede dig o: hvad du valgte, nemlig de ringe kår. — 12, 2: Du skal og see mig an for god] når du har valgt den øvrige usselhed, vil du også regne mig for god nok til at være din. — 12, 4: trøstig] tilidsfuld, uden at nære betænkelighed. — 13, 3: derfor . . . her ned] netop fordi vi var syndere, kom Jesus til verden. — 14, 2: hen] bort.

15. Du est mit hoved, derimod
Jeg er dit lem, med liv og blod,
Og vil af gandske hiertens fliid
Dig tiene al min lives tiid.
Halleluja.

16. Saa synger jeg frimodig da
Paa jorden mit halleluja,
Men siden i din himmel-sal
Foruden naade klinge skal
Halleluja.

Nr. 13.

Mel. Haad smelter hen etc.

Vor JESus kand ey noget herberg finde
I Bethlehem, sin egen fædre-bye,
Hand iader der i ringe svøb sig binde,
Hvor ellers fæ og faar gaaer ind i lye,
En krybbe er hans første eye,
Det tørre græs og straa hans angennemne lye.

2. Den HERre har sig fattigdom tilegnet,
Som alle gode gaver har i haand,
Og bliver slet blant arme syndre regnet,
Indtil hand sønderriver satans baand,
Nu er her liv for alle døde,
Imens Guds egen Søn paa jorden lod sig føde.

3. Velsignet være HERrens store naade,
Hans store magt til evig minde sat,

16, 1: synger] svinger BJ²⁻³.Nr. 13. BJ²⁻⁷. 1, 1: noget] nogen BJ²⁻³. 2, 6: egen] mangler i BJ²⁻³.

15, 1-2: Et. 4, 16-18; 5, 30. — 15, 1: derimod] til gengæld.

Nr. 13. Oversættelse. Das JEsulein kan keijne herberg' finden, J. D. Herrnschmidt, Schr. s. 17. — 1, 6: angennem] her: behagelig, yndig (ironisk). — 2, 2: som] han, som. — 2, 3: slet] heit. — 2, 6: (mens] fordi. — 3, 1-2: HERrens store naade... sat] Herrens naade ved Kristi menneskeblivelse er sat som et evigt minde oio, hvad hans magt formår.